

Zpěvníček Kmochovy hudby

Andulko Šafářova

|:Andulko Šafářova, husičky nemáš doma.:|
Husy jsou v ječmeně, Andulko vyžeň je, vyžeň je
z ječmene ven, dřív než bude bílý den.
|:Já bych je ven vyhnala, jen kdybych se nebála.:|
Paňmáma lehce spí, jak se hnu hned to zví, já nesmím
z komůrky ven, dřív než bude bílý den.

Česká muzika

My češi jsme muzikanti nás zná celý svět, kdo nám chce
brát co nám patří zahrajem mu hned. My svá práva ani
jazyk vzít si nedáme, kdo se na nás opováží, tomu
zahráme.

Česká muzika ta vždy pěkně hrála, žádných šumařů
nikdy se nebála, forte spust'me hned, dosti všech těch
běd, jací my jsme muzikanti ať zví celý svět.

My češi jsme muzikanti to je známo dost, my každému
zahrajeme kdo má na nás zlost, my svou lásku
přehoroucí k vlasti chováme, kdo by o tom pochyboval
tomu zahráme.

Česká muzika ta vždy pěkně hrála, žádných šumařů
nikdy se nebála, forte spust'me hned, dosti všech těch
běd, jací my jsme muzikanti ať zví celý svět.

Hanička Hudba Alois Vlasák

Při měsíčku se svou Haničkou v zahradu jsem šel, bál
jsem se jen by pantáta na nás nepřišel.

|:Kol měsíce záře byla prosila mě moje milá, já jsem
ji slyšel, já jsem ji slyšel.:|

Slavík zpíval píseň svoji jen se rozplýval a já mou zlatou
Haničku stále objímal.

|:Kol měsíce záře byla prosila mě moje milá, já jsem
jen vzdychal, já jsem jen vzdychal.:|

Přitulil jsem se k Haničce srdce bušilo, mluvil jsem k ní
o hubičce sladce rozmilo.

|:Kol měsíce záře byla prosila mě moje milá, marné to
bylo, marné to bylo. :|

Hejtman z Kopníku

1) Ví teď veškeren svět, a zmírá smíchy, tu převýbornou
věc: Z Pruska kvíteček zkvět, ten předmět pýchy je
geniální švec.

2) Smůlu ze dlaně smyl a stvořil hravě plán, přímo
nadlidský, uniformu kdes vzal a byl hned známý hejtman
Kopnický.

Hoj Mařenko

Text: Fr. Procházka Čáslavský

Hoj Mařenko do háječku půjdem spolu dnes, večer při
dostaveníčku zří nás celá ves. Natrháme si tam kvítí na ten
věneček, jež Tvé ručky budou vítí z pestrých kytiček.

Budem tam poslouchati něžné hrdličky. Jak se budou
cukrovati, dávat hubičky, já tam s tebou také půjdu, milý
Pepíčku. Slavička poslouchat budu, drahý miláčku.

Netiskni mě, můj Pepíčku, netiskni mě moc. Považ si,
drahý miláčku, že již máme noc. Matička nás bude hledat,
musíme jítí, řeknem, že jsme byli trhat v zahrádce kvítí.

Dej pozor na můj věneček, jež jsme uvili, by nebyl
poškozen všecek, Pepíčku milý, měsíček se na nás dívá,
nevyzradí to, on strážcem milenců bývá, srdce praví to.

Užili jsme večer v máji v květu mladosti. Lepší než po
smrti v ráji samých radostí. Až pan farář nás pak sváže
štolou okraje v kostelíčku u oltáře Kmoch nám zahraje.

Hoj pustili sokola (Lov sokolí)

Text: K. Leger

Hoj pustili sokola, bystře dal se v let. Kdo jej zpátky
zavolá, přivábí ho zpět ?

Kdo jej v pouta uváže, ten to chytře dokáže. |: V lásce
pánů, mocných pánů stoupne hned. :|

Hoj nebude sokolík v pouta zapřažen, mocným křídlem
bohudík vzlétne v jasný den. Do výše se povznese, všechna
pouta setřese, |: rozletí se, rozletí se svoboden. :|

Hoj vzhůru pestrý sokole

Hudba A. Brotan

Hoj vzhůru pestrý sokole, hoj vzhůru na svou stráž,
nad nejvyšším hor vrchole, ó leť co síly máš.

Jen dál, jen dál, jen výš a výš až nad oblaků lem, až od hor
k horám uvidíš tu celou českou zem.

Máš ocelové perutě a ocelový spár, a v dol jak hledíš
napnutě, máš v oku blesku žár.

Jen dál, jen dál, jen výš a výš, hle lovce chraň se chraň.

Čím v letu výš, tím bude spíš ti k smíchu jeho zbraň.

A co to jásá po kraji ty sokolíku můj ? To tisícové dívají se
vzhůru na let tvůj.

Jen dál, jen dál, jen výš a výš tys naší síly vzor, a ty své
mety doletíš i každé bouři vzdor.

Hoj vzhůru český sokole, až v bouřných mraků lem, ať
s vichrem vidí v zápole tě celá česká zem.

Jen dál, jen dál, jen výš a výš a střež nám prapor náš, tvá
perut' mávej nahoře a dole naše paž.

Jarabáček

: Co ten ptáček jarabáček nad námi lítá? :|
: Co to nese za novinu ,že nic neříká ? :|
: Nese,nese novinečku a to takovou, :|
: že můj ze všech nejmilejší chodí za jinou. :|
: Když si chodí,at' si chodí já o něj nedbám. :|
: Smutek pro něj neponesu ani ho nemám. :|
: Proč bych měla smutek nosit,vždyť je hochů víc, :|
: za jednoho mládenečka najdu jich tisíc.:|

Jara mládí

Vyrašily lístečky z mladých větviček, na buku se
cukruje párek hrdliček, v háji zase klokotá mile slavíček,
jara mládí jak k lásce svádí, zas přiletí a odletí, ve stínu
lesa, kde ptactvo plesá, chtěl bych Tě drahá líbatí.
Na rameni flintičku psa na řemenu, vyšel mladý myslivec
čihat na srnu, za hájovnou on chytil hajných Mařenu, a
jara mládí jak k lásce svádí, zas přiletí a odletí, ve stínu
hvozdů, za zpěvu drozdů chtěl bych Tě drahá líbatí.

Kolíne, Kolíne

: Kolíne, Kolíne, stojíš v pěkné rovině. :|
: Šenkuje tam má milá, má panenka rozmilá, šenkuje tam
ve víně. :|
: Přišel tam Pepíček, sedl si za stoleček :|
: Dal si nalejt máz vína a přitom si zazpívá Kolínečku,
Kolíne:|
: Hrádečku, hrádečku, jseš na pěkném kopečku. :|
: Tam jsem prožil svoje mládí, mezi svými kamarády při
zámeckém pivečku. :|
: Čechové, Čechové, bývali jste rekové. :|
: Vlast a národ milujte, zhynouti jim nedejte, Čechové a
rekové.:|

Kolínská muzika

My jsme jedna rodina, Kolín naše otčina.
: Vždy a všude bavit bude naše muzika. :|
Na sesterské Moravě, Palackému k oslavě.
: Vesele si zapějeme s bratry společně. :|
České písničky hrajeme, vesele si zpíváme.
: Vždyť se známe, rádi máme zpěvy veselé. :|
Když se nejvíc radujem, svou matici vzpomenu
: Pětník dáme, jen když máme, nic nelitujem. :|

Sláva vlasti milené, hrdě ji provolejme,
: Hájit její svatá práva to vždy budeme. :|

Lví silou

Lví silou vzletem sokolím kupředu krácejme,
a drahé vlasti v oběti své síly snášejme.
A byť i cesta daleká, ta Sokolika neleká.
Jen mužně, statně kupředu, vždyť drahá vlast čeká.
Vlast máti až nás zavolá co věrné dítky své,
tu mocná paže Sokola zlé škůdce v souboj zve.
Tot' blahá bude naše slast, za oběť i svůj život klást.
To svaté heslo Sokola, za národ drahou vlast.
Jen bratři silou hrdinnou svou hajme vlast i řeč,
to chloubou nám buď jedinou a pro ni spějme v seč,
a potom teprv, v spásný den nám vzejde krásný, zlatý sen,
pak sluncem jasným bude plát nám povždy volnost jen.

Měsíček svítí

: Měsíček svítí já musím jítí za pannou, za pannou, za
panenkou.:|
: Měsíček zašel, já tam nedošel, já jsem zabloudil mně ji
odloudil v zeleném háječku mysliveček. :|
: Ta naše láska bejvala hezká, když se zrušila co je do ní. :|
: Dej Pán Bůh štěstí, děvčátko hezký, snad jiná růžě mně
vonět může, snad jiná růžička taky voní. :|

Moravské lilie

Text O. L. Šťastný

Trio

: Od krajů severu zpod stínu Praděda, máť drahá
Morava, své syny pohledá :|
Pod prapor sokolský chutě, bratří, nastupujme, za blaho
otčiny vlastní život obětujme!
Pod prapor sokolský kdo by váhal nastupovat, za blaho
otčiny vlastní život dát.

Můj koníček

: Jenom ty mě můj koníčku jenom ty mě pěkně nes. :|
: Dám ti dělat podkověny, dám ti dělat podkověny ještě
dnes. :|
: Dám ti dělat podkověny ze samého ze zlata. :|
: Aby si mě neshazoval, aby si mě neshazoval do bláta. :|
: Dám ti dělat podkověny ze samé jen ocele. :|
: Aby si mě neshazoval, aby si mě neshazoval ze sebe. :|

Muziky muziky*Text přede hry*

|: Když začne kol kolem na Zámecké rušná hudba hrát,
každý to v žilách cítí, že musí mít rád. A komu lidské
srdce bije ve hrudi, toho ta muzika probudí. :|

|: Jen dej si říct, že pravdu mám, že na světě ty
nejsi sám, jen dej si říct a nech to znát, že na
světě někoho máš rád. :|

Text tria

Muziky, muziky, vy pěkně hraje, vy jste mě
ze spaní probudily. Já jsem se nevyspal, děvče jsem
nedostal, toho jste muziky samy vinny.

Když jsem šel od milý, klekání zvonily, kukačka
na buku zakukala. Kukačko nekukej, já jsem dnes
mrzutej, má milá se na mě rozhněvala.

Až půjdu do nebe, počkám si na Tebe, počkám si na
Tebe moje milá. Počkám si na Tebe u brány
nebeské, abys mě má milá neutekla.

Na dovolenou

Jak je veselo, když vlaštovky se vrátí, domů se vrátí, domů
se vrátí. Den se natáhne a májovou noc krátí, tak ptáci
zpívají dá-ti, že léto je někde za rohem.

Ptáci zpívají a přivítá Tě louka, kvetoucí louka, kvetoucí
louka. V dáli jede vlak a vesele si houká, každý si brouká
když ráno jde do přírody ven.

Kolem nás, kolem nás léto bránu postaví, a to mi věř,
každý keř ten čas krásou oslaví. Celý svět jeden květ,
skřivan vzlétne do oblak. Zpívejte, zpívejte, už je to tak.

Na stříbropěnném Labi**Text Fr. Kudrna**

Teče Labe krajem kvítí po lukách doubravou, na cestu mu
slunko svítí, vysoko nad hlavou. Klasy zrají, skřivan zpívá
písničku veselou, o tom krásném českém kraji kde mám
kolébku svou. Tam, kde člověk prožil své mládí, tam vždy
zří svůj pozemský ráj.

Áh-áh... Zem rodná tě k návratu svádí, písni svou tě uvítá
háj a v srdci tvém zas krásný rozkveté máj.

A když se ti život krátí, domů zas zpátky vrátíš se rád.

Teče Labe krajem kvítí po lukách doubravou na cestu
mu slunko svítí, vysoko nad hlavou. Klasy zrají, skřivan
zpívá písničku veselou, o tom krásném českém kraji kde
mám kolébku svou.

Na letenské pláni**Text: Jindřich Vaníček**

Hromy lité blesky na letenské pláni nedoznaly síly našich
sokolek! Českých sokolek.

Naše zlatá Praha**1. verze****Text: O.L.Šťastný**

Dávná píseň říká nám, zlaté prý je ze všech stran město
strání kamenných, když slétne máj na křídlech svých.

Jaro vchází s paletou, zdobí krásu staletou, ale zlaté ruce
Pražáků sázejí růže nám namísto bodláků a že má Pražák
ruce ze zlata, je Praha bohatá po celý rok

Naše zlatá Praha**2. verze****Text: O.L.Šťastný**

Praho má ty město měst, ty jsi nám předrahá tak, tvoje čest
je naše čest a za tebou náš pne se zrak.

Praho má stověžatá, slávy chráme velebný. V tobě bije
srdce Čechů všech o Praho milená, Vltavou věnčená, jak
v dívčích retů rudých poupatech, tvůj půvab vidí svět
a slávy tvojí květ.

Pijácký pochod

Příteli, co myslíš máme již domů jít, či tady
zůstanem až bude bílý den.

5x|: Proto pijme, pijme, pijme dokud sklenka kyne nám. :|
Až kohout zapěje, slunce se zasměje, pak teprv
vzpomenem na domov svůj.

5x|: Proto pijme, pijme, pijme dokud sklenka kyne nám. :|

Píseň o vlasti**1. verze**

Já vzpomínám na jednu krásnou zem, jež v srdci mám, jak
drahý diadém, mou vísku zřím v tom tmavém horstvá
klínu a nemyslím, co zítřek snad mi dá.

Modlím se k vám, vy lesy, pole, stráně, ať chrání vás ty
zlaté ruce páně, já vzpomínám a tiše k nebi se ptám ráda tě
mám, ty drahá vlasti má. Ráda tě mám ty drahá vlasti má.

Píseň o vlasti**2. verze****Text Blanka Maternová**

Já miluji tu svoji krásnou vlast, ji v srdci mám, co v ní je skrytých krás. Tak líbezná, jak drahý diadém, a kouzelná je moje rodná zem.

Když otevře se něžná krása země, duch naší slávy promlouvá tu ke mně. Ó vlasti má, má rodná česká zemi, jak u své mámy s tebou sladce je mi.

Vždyť vlast je má a já ji v mysli mám. Ó vlasti má jen Tebe v srdci mám.

Já miluji tu svoji krásnou vlast, ji v srdci mám, co v ní je skrytých krás. Zde slunce svítí na úrodné lány, jež do vínku mi byly dány.

Když odhalí svůj poklad země, ten obrázek již navždy bude ve mně. Ó vlasti má, má rodná česká zemi, pro Tebe žiji, s Tebou sladce je mi.

Vždyť vlast je má a já ji v mysli mám. Ó vlasti má jen Tebe v srdci mám.

Pode mlejnem

Pode mlejnem, nade mlejnem husy se perou, husy se perou, husy se perou, vem Jeníčku, vem flintičku, zastřel některou, zastřel některou, zastřel některou.

Já ty husy nezastřelím, já je dobře znám, já je dobře znám, já je dobře znám. Jsou to husy mé panenky kam já chodívám, kam já chodívám, kam já chodívám.

Kdybych já ji jednu zabil hněvala by se, hněvala by se, hněvala by se a kdybych tam večer přišel schovala by se, schovala by se, schovala by se.

Pochod Junáků

1) Hoj junáci vpřed |: vždy spějme dál, :|
nesme prapor v střed |: by hrdě vlál, :|
po boku dívčiny |: v ten krásný svět, :|
do krajů otčiny |: kde máje květ. :|

2) Zřít dcer slávných zjev, |: jenž k líbání, :|
dumný jich zpěv |: k milování, :|
vždyť Češky, Rusky a |: Moravěnky, :|
my něžné zbožňujem |: vás, dívenky! :|

3) Nejněžnější z nich |: dívky české, :|
očka samý smích |: i vše hezké, :|
proto, mládenci, vpřed |: v jich náruč sem, :|
ó, spějte v dívčí svět, |: v ten lásky sen. :|

4) Nechť hudba i zpěv |: vesele zní, :|
v kolo slavských děv |: jen šohaj smí:|
a zlíbat rtíky žen |: i tvářinky-:|
když dovolí – věnit |: jich hlavinky. :|
5) Dokud každý z nás |: lásky čas zná, :|
užij oněch krás, |: jež láska má, :|
než mladé časy nám |: pryč uplynou, :|
veď každý ve svůj stan |: dívku milou. :|

Po Sokolsku*Trio*

Jen výš, náš prapore, okovy naše rozbil čas!
Jen výš, leť, Sokole, a k vítězství veď všechny nás.
Kde domov můj, kde domov můj?

Voda hučí po lučinách, bory šumí po skalínách!
|: Jen dál leť naše píseň, svobody píseň, bratrství zpěv.
Zazní světem náš hymnus práce, za Vlast obětujeme
jména svá i vřelou krev. :|

Pošumavské stráně**Text: A. Černý**

Pošumavské stráně jsou jak malované. |: Rostou tam fialky
modré jak oblaky, pojd' má milá na ně. :|
Rostou tam za křovím, já ti o nich povím. |: Máš-li mě ty
ráda nebo kamaráda, ještě ani nevím. :|
Fialinka v lese, milý nehněvej se. |: Tvoje modré oči, po
jiné se točí a my rozejdem se :|

Po starodávnu**mazurka***Předehra:*

Když jsem byla malinká, to mi bylo hej, tenkrát svého
tatínka jsem měla ze všech nejraděj, večer k němu do
klína jsem se stulila a pak svým dětským hláskem každý
den jsem prosila.

Trio:

Pochovej tatínku svoji milovanou Mářinku, u tebe na
klíně, chtěla bych se vyhřát trošinku. A na to mazlení
vzpomenem si oba jedenkrát, když tě tak ráda mám jako ty
mě máš tak rád.

Prapor náš**Text: K. Leger****Jdou sokolské šiky-Sokolské šiky**

Jdou sokolské šiky jdou, prapor jim vlá nad hlavou.
Prapore náš rudobilý, znaku jaré české síly, vlaj a duj.
|: Doneseme svorně k cíli prapor svůj. :|

Mocně ať vlá výš a výš, neskloní se nikdy již,
bude vláti nade sborem bouřných mraků hrdým zdorem.

|: Kupředu pro vítězství za praporem kupředu. :|

Prší, prší, jen se leje

Text Josef Šváb

1) |: Prší, prší, jen se leje a my domů nepůjdeme,
z nás by samá voda tekla, co by tomu žena řekla –
prší, prší, jen se leje a my domů nepůjdeme,
nepůjdem, nepůjdem, až se hodně napijem. :|

Trio

|: Jsme čupr mládenci a nejsme za pecí,
až umřem nebudem mít žádnou legraci.

Ha-ha-ha – ha-ha-ha, ha-ha-ha – ha-ha-ha,
ha-ha-ha – ha-ha-ha – ha-ha-ha ha ha! :|

2) |: Prší, prší, jen se leje, pivečko se na nás směje,
nechat ho by byla škoda – venku prší samá voda,
prší, prší, jen se leje, a my domů nepůjdeme,
nepůjdem, nepůjdem, až se hodně napijem. :|

Trio

|: Kdo má rád smích a špás, musí jít mezi nás
a třeba zaplatit náký ten piva máz :|

3) |: Prší, prší, jen se leje, to nás pranic nedohřeje,
každý vesel je a zpívá, jen když neprší do piva,
prší, prší atd. :|

Trio

|: My jsme feš kumpáni, milujem bumbání,
u piva dovedem sedět do svítání. :|

4) |: Prší, prší, jen se leje, když je „dales“, vždycky zle je,
tak ať prší místo bláta, samé koruny ze zlata,
prší, prší atd. :|

Trio

|: Jsme nobl rotička, žijeme z pivečka,
nikdy nám nevadí náká ta opička. :|

5) |: Prší, prší, jen se leje, šenkýř ten nám vždycky přeje,
dá nám piva podle chuti a jít domů nás nenutí. :|

Trio

|: Milujem velice hezounké dívčice,
však milejší nám přec je plná sklenice. :|

6) |: Prší, prší, jen se leje, doma žena asi kleje,
máme však z ní málo strachu, jen když máme hodně
prachů, prší, prší atd. :|

Trio

|: My jsme přec lordové, pijem za hotové,
když pivo vypijem, máme zas na nové. :|

Příchod sokolíků 1.verze

Text: O. L. Šťastný

1) Co to zas za písňě nové, jaký šum a ples,
zajisté k nám sokolové přicházejí dnes.

Veselí a švarní hoši s písni na rtech a jarem v duši,
zas omládne les, zas omládne les.

2) Pozorně si kráčí v šiku zpěvem hlaholili, poslušni
náčelníku, který jim velí. Trubka buben vzduchem víří, ku
blízkému hájí míří sokolík smělý, sokolík smělý

Příchod sokolíků 2.verze

Text: O. L. Šťastný

1) Hlaholí hymny zas nové, po celé Vlasti ples,
toť jaří jdou Sokolové, svátek svůj světí dnes.

Veselé, bujaré děti, umějí s nadšením pěti,
až celý zmládne les, až celý zmládne les.

2) Oči jim planou v šiku na pláni letenské,
když ukáží světu v mžiku ty prostocviky své.
Bude to radosti steré, slza se pod řasy vdere
Otčině slovanské, Otčině slovanské.

3) Sokolík doposud čeká, až vlast ho zavolá,
pustit se v boj neleká mocná paž Sokola.
Písni svou vznešenou hřímá, srdce všech radostí jímá
mil tisíc dokola, mil tisíc dokola.

4) Půdy své rodné si váží a zve ji Mátí svou,
hotov ji bránit svou paží úsilím ztuženou.
Hřmí to dnes oteckou líchou : Sokoli naši jsou pýchou!
Sokoli na slet jdou, Sokoli na slet jdou.

Pytlácká

Pytláci jsou švarní hoši v podlipanském údolí, bodrou
mysl, statné paže a zrak mají sokolí. České děvy rády mají
švarné bodré pytláky, kteří milují vlast rodnou a jsou při
tom junáky.

Nuže chutě pytláckové v podlipanském vůkolí, zachovejte
českou mysl, buďte vždycky sokoly!

Rozmarná

Text: Červený a Razov

1) |: Když je někdy zle, proč se na to naříká,
ze všech trampot nás dostane muzika.

Pravý muzikant to je kopa veselá,
ta si z ničeho zcela nic nedělá. :|

|:Proč máme lháti, co je po pláči.

My umíme hráti a to stačí. :|

2) |: Když tě opustí tvoje milá, přemilá,

neplač tak, jako by jiná tu nebyla.
 vždyť je děvčat dost, klobouček stranou dej
 a té nevěrné vesele zazpívej. :|
 |:Proč máme lháti, co je po pláči.
 My umíme hráti a to stačí. :|

Rudý kvítek Hudba Alois Vlasák

Kolem háje v údolí vede cesta do polí, přijdu-li
 kdy v ona místa srdéčko mě zabolí, přijdu-li kdy
 v ona místa srdéčko mě zabolí.
 Když jsme se zde vodili, klekání nám zvonili, má
 milá mě růži dala, rudý kvítek rozmilý, má milá mě
 růži dala, rudý kvítek rozmilý.

Sokolíci jdou

|: Když jsem vandroval, muzika hrála. :|
 |: Moje z nejmilejších, moje z nejmilejších z okna koukala,
 z okna koukala. :|
 |: Nekoukej za mnou, pojď raděj se mnou. :|
 |: A já Tobě koupím a já Tobě koupím, sukni zelenou,
 sukni zelenou. :|
 |: Sukni zelenou, ne tuze dlouhou. :|
 |: Aby ty jsi mohla, aby ty jsi mohla vandrovat se mnou,
 vandrovat se mnou. :|

Sokolský den (4. července)

Čtvrtého července na strahovských hradbách.
 |: Stáli Sokolíci :| v dlouhých hustých řadách.
 V dlouhých hustých řadách s vlajícím praporem,
 |: smutně pohlíželi :| na vrch za Břevnovem.
 Na vrch za Břevnovem k císařské oboře,
 |: hled'te Sokolíci, :| kdo pak to tam oře.
 Oře tam Čechie, máti naše drahá,
 |: hodlá vyorati :| naše dávná práva.
 Naše dávná práva jsou tam zakopána
 |: od nepřátel krutých :| v zemi zašlapána.
 Byla tam pohřbena v tom nerovném boji,
 |: bože, kýž se rána :| ta národu zhojí.
 Jenom máti naše, dál a dále orej,
 |: až budeš umdlévat, :| Sokoly zavolej.
 Sokoly zavolej od slovanské Prahy,
 |: oni ti pomohou :| zahnat naše vrahy.
 Zahnat naše vrahy do pekel kam patří,
 |: a pak provoláme :| sláva nazdar vlasti.

Stará Kolínská

1. verze

My jsme hoši z Kolína, nás zná celá krajina.
 |: Kam my zavítáme tam se dobře máme, protože jsme
 švarní hoši z Kolína. :|
 Vlast svou věrně milujem, jí život zasvěcujem.
 |: Proti nepříteli, vlasti hubiteli svorně půjdou
 švarní hoši z Kolína. :|
 Až nám hudba zahraje, prapor se lvem zavlaje.
 |: Půjdem jménem páně, vlasti ku obraně, protože jsme
 švarní hoši z Kolína. :|

Stará Kolínská Text Pavel Severa

My jsme hudba z Kolína, muzikanská rodina.
 |: Kam my zavítáme, všude pěkně hráme,
 protože jsme muzikanti z Kolína. :|
 Naše město nad Labem, všichni věrně milujem.
 |: K jeho cti a slávě budem Vám hrát stále,
 protože jsme muzikanti z Kolína. :|

Vítězný

Text: Karel Leger

(Spějme dál-Za sokolským praporem)

Spějme dál,statně dál, za sokolským praporem,
 dokud boj neustal, v poutech úpí rodná zem,
 dokud bouř kolem hřmí, každý na svém místě buď
 |: a kdo se odrodí - čepelem v tu zrádnou hrud'. :|
 Bratři výš, stále výš, smělým letem slunci vstříc,
 v nadšení, cíli blíž, spěje borců na tisíc.
 Silou lví každý z nás k boji obrněný stůj !
 |: Věrnou stráž vlasti máš-Sokol třímá prapor tvůj:|
 Paže tuž, vlasti služ - zní nám v cesty řadu let.
 S heslem tím v nadšení řítíme se mužně vpřed,
 v pěsti zbraň, v oku zář, v žilách otců vřelou krev,
 |: nad námi prapor vlá - v rudém poli bílý lev. :|

Vraný koně

Koupím já si koně vraný, až na tu vojnu půjdu.
 |: A na tebe moje milá na tebe zapomenu. :|
 Na konička si vyskočím, šavlička zaleskne se.
 |: Moji ze všech znejmilejších žalostí puká srdce. :|
 Tajná láska, ta mě trápí, ani mě vyspat nedá.
 |: Protože já říci nesmím, že ty jsi moje milá. :|

V řadách Sokolských

(poslední opus Fr.Kmocha)

Trio

1) Zpěv sokolí zas hlaholí, vlast jásá vstříc a plane líc.

Jdou vítězi volají: „Vrahu zmar! Ať rozkvete v otčině klid a zdar!

2) „Jdou Sokoli!“ zní zní v okolí. Kdo máš je rád, vstup v jejich řad, ať Čecha každého ozdobí péro sokolí, ať zpěvy radosti hřmí v širé dálné okolí.

Vždy milá 1. verze (mazurka)

trio:

Ta naše zahrádka je brána do nebe, voní tam poupátka má milá pro tebe. Ta naše zahrádka je samý bílý květ, nejhezčí poupátka jak kdy ji stvořil svět.

dohra:

Pojďme tam má milá, vždyť jedenkrát ty budeš má,
tam naši věrné lásce Pán Bůh požehná.

Vždy milá 2. verze (mazurka)

text: Razov a Červený

1) |: Málokdo je s tím co má v žití spokojen, stále se mu zdá, že je jinde krásy víc, nemá smysl pro doma, vábí ho to ven, tam se honí za štěstím a nenajde nic. :|

|: Pravou krásu začneš chápat nad svojí matky klínem,
proč opájet se klínem, když doma všechno máš?

Proč pak v dáli slepě tápat za pouhým krásy stínem, když svoji vlastní zahrádku tak málo znáš. :|

2) |: Jsou na světě krajiny nekonečných krás, už pán učitel vypravoval o nich nám. Já jenom kout jediný, který zradil nás, nade všechno miluji a v srdci ho mám. :|

|: A ta krásná rodná země je naší pravou máti, k ní rád se každý vrátí, tak jak by k mámě šel, a ta chrání svoje plémě,
ta zahynout nedá ti, tam jako ve své zahrádce žití bys měl.

Vy hvězdičky

Vy hvězdičky jste maličké, když já se na vás dívám, a tu vaši jasnou krásu když já sobě rozjímám.

|: Vy jste od Boha stvořeny k svícení v noci, aby jste mě někdy byly k malé pomoci, aby jste mě mile svítivaly,
když jdu k panence v noci. :|

Ta denice, ta nejvíce, ta mě vždycky svítala, moje ze všech nejmilejší s radostí mě čekala.

|: Zpolehoučka zafukoval tichý větříček a za hory ustupoval bledý měsíček, slunce jasné, usmívá se, krásně do našich okéneček. :|

Za heslem Tyršovým

Text: O. L. Šťastný

1) Vzhůru silou lví, vzletem sokolím, pro čest milé otčiny vpřed za cílem svým.

Slávu, ani zisk, leč jen dobra vznik k blahu národa, chce vždy sokolík..

2) Hoj, na přední stráž! volá český lid, za praporem Sokolů vždy jsa hotov jít.

Svatým nadšením srdce plápolá, hlahol bujarý zdraví Sokola.

3) Slávu, ani zisk, všechno Vlasti v klín, blaho jí jen přinese opravdový čin.

A tak celá zem jednou promluví: Vzletem sokolím, k činu silou lví!

Zákolníček

Víc než svého vozu dbal jsi jedněch očí,

|: proto se ti šejdrem kola dnes točí. :|

Zákolník

Víc než svého vozu dbal jsi bledých líček.

|: Proto se ti ztratil z kola zákolníček. :|

Víc než svého vozu, dbal jsi modrých očí

|: proto se ti tvoje kolo šejdrem točí. :|

Zákolník dá kovář, když mu dobře platí.

|: Nikdo nedá lásku, když se jednou ztratí. :|

Nedbám jedněch líček, víc bych já dal sázku

|: ztratil bych já ztratil svoji mladou lásku. :|

Zaječí radosti

Radujte se koroptvičky i vy statní zajíci, jeden tuze hrozný pytlák pryč odtáhl s minicí.

Zvěstujte to svému todě, že ten škůdce veliký, nebude již více mařit staré ani mladíky.

Zelený hájové

|: Zelený hájové, bejvaly jste vy moje, bejvaly jste srdce mého potěšení. :|

|: Ale teď dlouhý čas, neslyším ptactva hlas, na obloze se ukázal smutnej čas. :|

|: Dostal jsem šáteček v každém rohu kvíteček a uprostřed z rozmarýny pěkný věneček. :|

|: Ten věneček zelený z rozmarýny pletený, ten mně dala má panenka pro potěšení. :|

|: Kdybys ty mě má milá, má panenka rozmilá, kdybys ty mně jednou v řadě poznat nemohla. :|

|: Na konička vyskočím, bílým šátkem zatočím, sbohem moje z nejmilejších s tebou se loučím. :|

Klub přátel Františka Kmocha

Klub přátel Františka Kmocha je dobrovolné, samostatné, otevřené občanské sdružení, které soustřeďuje příznivce dechové hudby z České republiky i ze zahraničí. Cílem klubu je uchování, péče a rozvíjení tradic dechové hudby, doplňování archivu Františka Kmocha, pořádání programů s dechovou hudbou s cílem jejího šíření a popularizace, péče o památky ve městě Kolíně s vazbou na osobnost Františka Kmocha. Činnost klubu se prezentuje v oblasti odborně historické, poradatelské, vydavatelské i prodejní.

Členství v klubu je individuální i kolektivní, členem se může stát každý, kdo má zájem o cíle a úkoly sdružení. Pro významné osobnosti hudebního života nabízíme i členství čestné.

Některé aktivity KPFK

- pořádá po celý rok (mimo letních prázdnin) 2x měsíčně Nedělní taneční odpoledne v Kolíně na Zámecké, vždy od 14 do 18 hodin
- v září organizuje hudební setkání orchestrů, pohybových skupin, pěveckých sborů „Kolínské hudební podletí“
- organizuje ples členů KPFK, výroční schůzi všech členů, koncerty MHFK a další
- pomáhá s přípravou Kmochova Kolína
- v souladu se „Stanovami občanského sdružení Klubu přátel Františka Kmocha“ nabízíme zájemcům možnost objednat si za režijní ceny skladby z autorské dílny Fr. Kmocha.

Pokud sami vlastníte další skladby Fr. Kmocha, které nemáme my, prosíme, ozvěte se, máme zájem náš archiv obohatit. Může jít třeba i o nekompletní notový materiál.

Nabídka skladeb Františka Kmocha

1. Archiv Městské hudby Františka Kmocha
2. Archiv Kolínské filharmonie

Objednané materiály budou zasílány na dobírku poštou

Žádosti o členství v KPFK - tajemnice Hana Zrůstová

Žádosti o notový materiál - Pavel Severa – Na Magistrále 739; 280 02 Kolín II

Distribuční adresa - Odborná střední škola podnikatelská, U Křižovatky 262, 280 02, Kolín IV

Kontakty: Klub přátel Františka Kmocha

Městský úřad, Karlovo náměstí 78; 280 12 Kolín I; IČO 472344

místopředsedkyně – Ing. Dana Kašparová	kaspardana@centrum.cz	607 104 149
tajemnice – Hana Zrůstová	Zrustová.H@seznam.cz	724 961 557
archivář – Pavel Severa	leos.severa@mukolin.cz	606 260 969

<http://frantisekkmoch.webnode.cz>